

જયવંતસૂરિકૃત શ્રીસીમંધરસ્વામી લેખ/પત્ર

સંપા. પ્રદ્યુમ્નસૂરિ

કવિપરિચય :

શ્રીજયવંતસૂરિનું નામ મધ્યકાલીન કવિઓમાં આગલી હરોઢમાં છે. તેમણે કદમાં મોટી રચનાઓ (શૃંગારમંજરી, ઋષિદત્તારાસ વ.) આપી છે અને તે માતબર-બઢકટ છે તો નાની નાની રચનાઓ પણ તેમની ઇટલી જ નોંધપાત્ર છે અને તેમાં પણ તેમની આગવી સર્જક મુદ્રાની ભાત સાંપડે છે. તેમણે રચેલાં ગીતોની સંખ્યા ંશી જેટલી થવા જાય છે. ભયોં ભયોં સર્જક ક્યારે પણ ંક જ સાહિત્યપ્રકારથી સંતુષ્ટ થતો નથી. તે વિધવિધ પ્રકારો ંપર કલમ અજમાવતો રહે છે અને તેમાં પોતાના મનોભાવને વાચા આપતો રહે છે. તેમનો સત્તા સમય સોઢમી સદીનો ંત્તરાર્ધ અને સત્તરમી સદીનો પૂર્વાર્ધ ગણી શકાય.

બૃહત્ તપાગચ્છના રત્નાકરસૂરિ મહારાજના નામથી જે રત્નાકર શાખા શરૂ થઈ તે શાખામાં, ંપાધ્યાય વિનયમંડનના તે શિષ્ય હતા.

તેમનો વિદ્યાવ્યવસાય ં જીવનનો વ્યવસાય હતો ંમ તેઓ ં રચેલ સાહિત્ય ફાલ જોતાં કહી શકાય. તેમાં મુખ્ય બે રાસ કૃતિઓ છે. શૃંગારમંજરી (વિ.સં. ૧૬૧૪). ઋષિદત્ત-રાસ (વિ.સં. ૧૬૪૩) ં રાસ ંપરાંત ફાગ-બારમાસ-સંવાદ અને ં પત્ર જેવી નાની રચનાની સંખ્યા ૮૦ જેટલી થવા જાય છે. અને ં સંખ્યામાં તો છે જ પણ ગુણમાં-સત્ત્વમાં તો ંક નીવડેલા કવિ તરીકે પ્રતિષ્ઠિત કરી શકાય તેવી રચનાઓ છે.

ં રીતે તેમનો સત્તાસમય વિક્રમની સોઢમી-સત્તરમી સદી કહી શકાય. તેમના વિષે વિસ્તારથી જાણવાની રુચિવાઢા ં જયંત કોઢારીનો “પંડિત, રસજ્ઞ અને સર્જક કવિ જયવંતસૂરિ” ં લેખ જોવો જોઈં.

કૃતિપરિચય :

શ્રીસીમંધરસ્વામી લેખ-પાંચ ઢાઢમાં રચાયેલી ૪૦- કઢીની રચના છે. પાંચ પ્રકારની ઢાઢમાં રાગનાં પણ નિર્દેશ કર્યો છે.

ં રચનાની ંક અનેરી વિશેષતા ં છે કે ં રચના ‘લિખિયં

માણમરાતિ' શરત્ પૂર્ણિમાની રાત્રે આ રચના થઈ છે. કવિહૃદય-ભક્તના હૃદયને ધીલવવા માટે શરદ્ ઋતુ અને તેમાં પૂનમની રાત્રિ, ધીલેલા પૂર્ણચંદ્રની વરસતી ચાંદની પર્યાપ્ત છે. દરિયામાં જેમ તરંગમાલા ઉભરે તેમ કવિહૃદયમાં કાવ્યની સરવાળી વહ્યા વિના ન રહે.

આમાં પ્રભુ સીમંધરસ્વામીને વિનતિનો વિષય તેથી તેમાં ભક્તિની છટા ઝમેરાઈ છે. પ્રભુને પ્રિયતમ બનાવ્યા પછી તેની સાથેની ગોઠડીમાં વિરહ-સંયોગ-મિલન અને તે વિષેની ઝૂમિઓ કેવી ઉછળતી રહે તેના દર્શન અહીં થાય છે. આ ઢાલો ગાતી વચ્ચે જે આનંદનો અનુભવ થાય છે તે તો અનુભવગમ્ય ઘટના છે.

કલ્પનાવૈવિધ્ય, ઉપમાવૈચિત્ર્ય ઘણાં સ્થાને જોવા મળે છે. “સવિ અક્ષર હીરે જડ્યા, લેખ અમૂલિક એહ” એમ પોતે જ કહે છે. એક મનોરમ કૃતિ છે.

પ્રતિપરિચય :

આ રચનાની પ્રતો ભિન્ન ભંડારોમાં મળે છે. અહીં તો લા.દ.ભારતીય સંસ્કૃતિ વિદ્યામંદિરની ક્ર. ૬૫૨૧. એ પ્રતને મુખ્ય રાખી છે અને પછી તે જ ભંડારની ક્ર. ૨૪૮૧૪ અને ૨૭૨૩૬ એમ બે પ્રતો સાથે પાઠભેદની દૃષ્ટિએ મેળવી છે. પણ તે બન્ને પ્રતોમાં પાઠભેદ તો ઓછો નથી મળ્યો પણ તે અશુદ્ધ જણાઈ છે. ઉપયોગમાં લીધેલી પ્રતનાં ત્રણ પત્ર છે. પત્રની બન્ને બાજુએ તેર લીટી છે. છેલ્લા પત્રની બીજી બાજુએ પાંચ લીટી છે. પ્રતના અક્ષર મરોડદાર અને મોટા છે. પ્રત શુદ્ધ લખાઈ છે. યે ને માટે ષ વપરાયો છે. લહીયાનું નામ નથી. લેખન સંવત પણ નથી. પ્રત સત્તરમી સદીની હોવાનું અનુમાન થઈ શકે છે. અંતમાં પં. હેમરાજપઠનાથે એમ લખેલું છે. પ્રતો ઘણે ભંડારે મળે છે માટે તેનો પ્રસાર સારો એવો થયો હશે એમ લાગે છે. અંતે કૃતિના શબ્દોની અર્થ સાથે સૂચી આપી છે. આ રચનાની અને શબ્દકોષની (ફેર કોપી) સ્વચ્છ નકલમાં શ્રીકાંતિભાઈ બી. શાહની સહાય મળી છે તેનું સાનંદ સ્મરણ કરું છું.

श्रीसीमंधरस्वामी लेख/पत्र

कर्ता : श्रीजयवंतसूरि

(१) (राग : सामेरी)

स्वस्ति श्री पुंडरगिणी मोरु सगुण सीमंधरस्वामि
मुहि बोलतां अमृत झरई मनोहर मोहन नांम
गुणकमल तोरइ वेधीउ मनभ्रमर मुझ रस पूरि
तुझ भेटवा अलजउ घणउ किम करुं थानक दूरि रे.
वाहला तुं परदेसि जई रह्यउ रे दूरि नयण मेलावउ रे
वाहला लेख लेखवयो प्रीतडी रे संदेसई व्यवहार वाहला.

आंकणी. १

अणदीठइ अलजउ घणउ मन तपइ मिलवा काजि
तुझ देखवा मुख-चंदलउ दोइ नयण करइ रुहाडि
जव सुपन मांहि तुं मिलि तव हर्ष हीइ न माई
है है रे दैव अटारहु वइरणी रयणी विहाइ रे.

वाहला तुं. २

रे सूडिला तोरी पांखडी मुझ आपि करि उपगार
नयण संतोष जइ करुं न खमाइ वेध विकार.
जे जाई घडीघडी ते विना ते वरस सरीखी थाई
किरहीयां हुइ उतावला, खिण एक विलंब न खमाई रे.

वाहलां. ३

रे दैव तिइं एक देसडि सिया न कीआ दोई अवतार ?
दिन प्रतिइं नयन मेलावडइ संतोष हुंत अपार
परदेसि वाहलां वेगलां जिउ तपइ मिलवा काजि
जउ पंख सरजइ दैव तुं, तु ऊडी मिलुं हुं आज रे.

वाहलां. ४

हुंगर दरीआ विचि वहइ अति विषम अवघट वाट
मनि मिलण मोह धरुं घणुं तुह्य विना अंग उचाट

मोरा वाहलानि कोई मेलवउ संदेसडु कहुं कोइ
 कुंण जाणस्यइ रानइ रडिउ मन दुख लहिस्यइ कोई रे. बाल्हा. ५
 मुझ दिवस वरसासु समु तुझ विना रयणि छ मास
 तोरइ वेधडइ सहु वीसरु सुहणा तणी सी आस
 गुण तोरडइ मन वेधीउं नवि वलि वाल्युं एह
 भूख-तरस ऊडी गयां तोरइ वेधडइ दाझि मोरी देह रे. वा. ६
 दूतीपणुं तोरा गुंण करइ एक घडी न अलगी होई
 जस काजि मन झूरी मरइ परदेसि वाहलां सोइ
 मन मांहि गुण छाना वसइ घण अंब मांहि जिम मोरुं चित्त कोरइ
 खिणि खिणि दूबलुं थाई मोरुं तन रे. वाहला तुं. वा. ७

(२)

(राग केदारु - गुडी, श्रेणिक र[य]वाडी चडिउ - ए देशी)

हुं घणुं जाणुं भेटीइ अति सबल हैयडइ कोड
 बिण पांखडी हुं सिउं करुं ए मोटी रे देह मुझ खोडि
 वाहालाजी हिअडइ धरजो नेह तु मू मिलवा रे
 अलजउ देह रखे पडती रे नेहडइ रेह. वा. ८ दुपद (आंकणी)
 एकइ रे गामि वसंतडां अंतराय वसि न मिलाई
 परदेसि वाहलां जे वसि तस मिलीइ रे केणइ उपाय. वा. ९
 किम वसइ तूं परदेसडइ अे भंजि मुझ मनभ्रांति
 नवि नीसरइ मन बाहिरिइ मुझ सुहणइ रे तोरडी खंति. वा. १०
 सवि सुगुण सुर निज सिरि धरइ हंसला करइ विलास
 तुंह नेह बांधी कमलिनी पूरइ पूरइ रे भमरनी आस. वा. ११
 दोइ आंखडी अलजउ धरइ मोरइ चित्त तोरुं ध्यान
 तुझ नाम जीभ न वीसरइ तोरा गुणडा रे सुख दिये कानि. वा. १२

नवि बीसरइ गुण तोरडा जउ लाख जोअण दूरि
 पंजरदूं सूनूं भमि तुझ पासइ रे मन रस पूरि. वा. १३
 तुझ काजि वाहलां आवडुं झूरी मरुं निसिदीह,
 कां कठिन तोरुं हिअडलूं नवि आणइ रे मुझ सिउं नेह. वा. १४
 मोरइ चीति तुझ विण को नवी तुझ चित्ति न लहुं कोइ
 न खमाइ मइं तुझ वेधडु एक वार रे अम्ह साहमु जोई. वा. १५

(३)

(राग मल्हार : रुखमणी अंगज जनमीयउ - ए देसी)

गुंथी तुझ गुणफूलडे नाम मंत्र मुझ अेह रे
 विरह तणां विष टालिवा हूं जपूं निसिदीह रे. १६
 सुंगुण सलूणा सीमंधरा तोरी जाउं बलिहारि रे
 साहयुं जोउ नेह-नयणले करुं वेधीडा सार रे. द्रुपद. १७
 मनि मिलवा अलजउ घणउ रचुं कोडि हूं संच रे
 प्रापति विण तुम भेटडी लहीइ केणइ प्रपंचि रे. सु. १८
 दैवि इम कां सरजीयां नही लेख संदेस रे
 नयणां पणि मिली नवि सकइ वाहलां छइं परदेसि रे. सुं. १९
 तेहवउ को नही आपणउ जोडइ मुझ तुझ प्रीति रे
 लेख-संदेसु मोकलो^२ कहुं वात जे चित्त^३ रे. सुं. २०
 चंदु वली वली वीनव्युं मुझ नवि करइ काज रे
 विरह-विछोहिआ वेदना पामी नवि लहइ आज रे. सुं. २१
 विरह-विछोहीआं माणसां थोडा मेलणहार रे
 आप समी लहइ वेदना उसि जाउं बलिहारि रे. सु. २२
 दोषी दुरजन जगि घणां पाडइ बाहिरि मांम रे
 मनस्युं धरजो प्रीतडी नहि लेखनुं काम रे. सगुण स. २३

(४)

(राग : आसासिंधू)

वली वली ओ दसि जोइइ रे मनोहर दीसइ वाट
 मन अलजउ धरइ आविवा रे तुम नेहडा माटि. २४
 वाहलाजी करिनइं अह्यारी सार क्षणि क्षणि समरुं गुण ज तोरा
 आसाढी मेह जिम समरइ मोरा पूनिम दिन जिम चंद चकोरा
 फूल तणा गुण भ्रमर भलेरा. वा. २५ द्रुपद
 आंणी वाटइं जाणु आवसइ रे तिणि वेधिइ रहुं बारि
 आशा-बांधिउं मन रहइ रे न लहइ असूर सवार. वा. २६
 तुझ उपरि मुझ नेहडइ रे साखी चंद सुजाण
 घणु कहि स्यु कारिमूं रे तुझ हाथि मुझ प्राण. वा. २७
 पसरी तुम मन मांडविइ रे मनोहर अह्य गुणवेलि
 नेहिं जलिं नितु सीचजो रे जिम हुइ रंगरेलि. वा. २८
 किहां सूरिज किहां कमलिनी रे किहां मोर किहां मेह,
 दूरि गया किम वीसरइ रे उत्तम तणा सनेह. वा. २९
 मानस समरइ हंसला रे चातिक समरइ मेह
 कमल भमर विझ हाथीआ रे, तिम समरुं तुझ नेह. वा. ३०

(५)

(राग : धन्यासी)

चतुर चमकइ चीतडइ तु चालतां भुंइ सोहइ रे
 अमीय झरइ मुखि बोलतां तु तोरइ नयनभ्रमि सहू मोहइ रे. ३१
 एहवा रे गुण तुम्ह तणा कांई कहतां नावइ पार रे
 मन मांहिं जाणुं घणुं मोहणवेलि अवतार रे. ३२ द्रुपद.
 जव जगदीसर मेलस्यइ तव मलसु सुरंगइ रे
 कहसु मनना दुःखडां तु अलजउ छइ अति अंगइ रे. एहवा. ३३

सायर मिसि मेरु लेखणीउ कागल अंबर सार रे
 तुहि मननी वातडी ते रे लखितां नावइ पार रे. एहवा. ३४
 अखर बावन गुण घणा केता लिखीइ लेख रे
 थोडइ घणुं करी जाणजो सुख होस्थइ तुम्ह देखि रे. ए. ३५
 मनि जे उपजइ वातडी ते लेखमां न लखाई रे
 पापी दोषी दुरजन घणा तु मिल्या पाखइ न कहिवाइ रे. ए. ३६
 मनमाहि वाची राखजो लाख टंकानुं लेखइ रे
 विरी-हाथि रखे चडइ रखे कोई दुरजन देखइ रे. ३७
 सवि अक्षर हीरे जड्या लेख अमूलिक एह रे
 वेधक मुखि तंबोलहुं मन-रीझवणुं एह रे. ३८
 साधु सिरोमणि जाणीइ श्रीविनयमंडण उवज्झाय रे
 तास सीस गुण-आगला बहुला पंडितराय रे. ३९
 आसो सुदि पुंनिम दिनइ तु शुक्रवार एकांतिइ रे
 कागल जयवंत पंडितइ लिखीयउ माझिमरातिइ रे. ए. ४०

- इति श्रीसीमंधरस्वामि लेख समाप्त
 पं. श्रीहेमराज पठनार्थ ॥

शब्दकोश

अखर ३५.१ अक्षर

अटारंडु २.४ वांकु, अटकचालुं

अमूलिक ३८.१ अमूल्य

अलजउ १.४, २.१, ८.४, १२.१,

१८.१, २४.२, ३३.२, आतुरता,

उत्कंठा

अवघट ५.१ विकट, मुश्केल

असूरसवार २६.२ वहेलुं मोडुं

अंबर ३४.१ आकाश

आगला ३९.२ अग्रणी, श्रेष्ठ

आशाबांधिउं २६.२ आशाथी बंधायेलुं

उचाट ५.२ अजंपो

उसि २२.२ एनी पर

काजि ७.२ माटे

कारिमूं २७.२ अब्दुत, असाधारण,

भयंकर

कांनि १२.२ कानने

खंति १०.२ होंश, उमंग	मोरु १.१, ७.३, ७.४ मारो, मारुं
खिण ३.४ क्षण	मोहनवेलि ३२.२ मोहनवेल, चित्रावेलि
खोडि ८.२ क्षति	रडिउ ५.४ रुदन
चंदु २१.१ चंद्रमा	रयणि ६.१ रात्रि
छांना ७.३ गुप्त	रंगरेलि २८.२ आनंद
जाउं बलिहारी १७.१, २२.२, वारी	रानइ ५.४ जंगलमां
जाउं	रीझवणुं ३८.२ प्रसन्नता, राजीपो
टंका ३७.१ नाणुं	रुहाडि २.२ इच्छा, अभिलाषा
तंबोलडुं ३८.२ खावानुं नागरवेलनुं पान	रेह ८.४ रेखा-रेख
तोरडइ ६.३ तारा	विरी ३७.२ वेरी, शत्रु
तोरी १७.१ तारी	विहाइ २.४ शोभे
दाझि ६.४ दाझे, बळे	विझ ३०.२ विध्याचळ पर्वत
दूबलुं ७.४ दुर्बळ	वेधक ३८.२ प्रियजन
देखि ३५.२ जोइने	वेधडइ ६.२, ६.४ विरहव्याकुळतामां,
देसडि ४.१ देशमां	आसक्तिमां
नीसरइ १.२ नीकळे	वेधडु/ वेधीडा १५.२, १७.२ वियोग,
नेहडइ ८.४ हेतमां	विरह
नेहडा २४.२ स्नेह, प्रीति	वेधिइ २६.१ आसक्तिथी
पाखइ ३६.२ विना, सिवाय	वेधीउ ६.३ वीध्युं
भमि १३.२ भमे	सलूणा १७.१ सुंदर
भंजि १०.१ भांगो, दूर करो, निवारो	संच १८.१ युक्ति, उपाय
भुंइ ३१.१ भूमि, भोंय	सिया ४.१ शा माटे
भेटडी १८.२ मळवुं ते	सुगुण ११.१ गुणवान
भ्रमि ३१.२ भ्रमर (आंखनी)	सुरंगइ ३३.१ आनंदभेर
माझिमराति ४०.२ मधराते	सुहणा ६.२, १०.२ स्वान
मांम २३.१ मोटाइ, मोभो	सूडिला ३.१ पोपट
मिसि ३४.१ शाही	हुंत ४.२ होत, थात
मुझ-सिउं १४.२ मारी साथे	